ANUL IV. — Nr. 978 EDIȚIA A DOUA VINERI 18 OCTOMBRIE 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE ÎNCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNĬ și se plătesc tot-d'a-una 'nainte

In Bucureştĭ la casa Administrațieĭ.
Din *Județe* și *Străinătate* prin mandate postale.
Un an în țară 30 leĭ; în străinĕtate 50
Şease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13
Un numĕr în Străinĕtate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE
Din BUCUREȘTĬ și JUDEȚE se primesc: NUMAĬ la ADMINISTRAȚIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administrație și la toate Oficiile de publicitate.
Anuncĭurĭ la pagina IV . . . . 0.30 b. linia
„ „ „ III . . . . . . 2.— leĭ „
„ „ „ II . . . . . . 3.— leĭ „
Inserțiunele și Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANĬ

ADMINISTRAȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

Bucureștĭ, 17 Octombre 1891.

REVIZUIREA PROCESULUI COJOCARU

Când noĭ democrațiĭ, atât prin articole de ziare cât și prin întrunirea din sala Dacia, am cerut *revizuirea* procesuluĭ soldatuluĭ Cojocaru pe care, prin călcarea cea maĭ sfruntată și revoltătoare a legeĭ de justiție militară, Consiliul de resboiŭ din Bucureștĭ l'a condamnat la muncă silnică pe viață, am întrebuințat acest cuvînt de *revizuire* în sensul luĭ cel larg și uzitat, iar nu în cel restrîns și pur juridic.

Pentru a anula o hotărîre penală condamnatorie, definitivă, sunt două căĭ în procedura coduluĭ penal ordinar, care sunt deschise pentru toate hotărîrile penale, adică atât pentru acele pronunțate de tribunalele criminale ordinare cât și pentru acele pronunțate de tribunalele militare. Nu numaĭ principiile generale de drept deschid aceste două căĭ și în ceia ce privește condamnațiunile pronunțate de judecătoriĭ militarĭ, dar încă și art. 76 din codul de justiție militară prevede categoric că articolele din procedura penală ordinară, referitoare la aceste doĕ căĭ de anulare a hotărîrilor condamnatoriĭ, se aplica și la hotărîrile tribunalelor militare.

Aceste căĭ de anulare sunt de două felurĭ: una relativă la hotărîrile condamnatorie definitive, nedrepte în fapt, adică bazate pe fapte neexistente, precum este osândirea aceluia ce nu este vinovat, și a doua, când altă persoană este recunoscută ca vinovată de aceiașĭ vină, precum este descoperirea în viață a victimeĭ omoruluĭ, și precum este constatarea falșitățeĭ depozițiilor martorilor acuzațiuneĭ; acestea sunt singurele cazurĭ în carĭ, după articolele 445, 446 și 447, se poate cere revizuirea unuĭ proces criminal, adică *revizuirea* în acepțiunea juridică a cuvîntuluĭ. Cea-l'altă cale este relativă la hotărîrile condamnatoriĭ definitive, pronunțate prin călcarea formelor, saŭ care, în aplicarea *pedepseĭ*, calcă legea; în aceste cazurĭ calea de anulare este *recursul în anulațiune*, ceea-ce, în definitiv și în sensul usitat și oare-cum vulgar, este tot *revizuirea*.

Așa dar, ceea ce cerem este recursul în anulațiune a escesiveĭ și nelegaleĭ hotărârĭ a consiliuluĭ de rĕsboiŭ din Bucureştĭ, recurs pe care ministrul de justiție este ținut a'l îndrepta Curțeĭ de casațiune, conform îndatorireĭ ce impune art. 443 din procedura penală.

Precum în procesul coloneluluĭ Polizu, tot actualul titular al ministeruluĭ de justiție, sezisând curtea de casațiune, a făcut că, de patru anĭ de zile, acel proces să se plimbe pe la consiliile de rĕsboiŭ din țară și precum (după o informațiune din numĕrul de la 6 corent al ziaruluĭ *Timpul*) același ministru va sezisa din noŭ Curtea de casație, pentru ca această instanță judecătorească superioară să pronunțe un regulatoriu de procedură în procesul coloneluluĭ, tot ast-fel D-sa este ținut, prin lege, a sezisa această curte și de afacerea Cojocaru.

D. ministru de Justiție a respuns D-luĭ Alex. V. Beldimanŭ, delegatul cetățenilor întrunițĭ la Dacia, că dacă sunt argumente legale, D-sa va indeplini dispozițiunile art. 443 și va sezisa Curtea de casație.

Mărturisim că ne miră această *condițiune* la care ministrul subordonă exercitarea înalteĭ prerogative de control asupra buneĭ distribuirĭ a justițieĭ în țara noastră, cu care îl învestește art. 443 din procedura penală, când cel maĭ puternic argument, saŭ maĭ bine zis, motiv legal, care, în afacerea Cojocaru, dă loc la intervenirea ministruluĭ, este faptul știut azĭ de toată lumea, că consiliul de rĕsboiŭ din Bucureștĭ, spre a osândi pe acest soldat la munca silnică pe viață, a *denaturat* în mod vĕdit faptul, *a schimbat caracterul vineĭ*, și prin urmare i-a aplicat o *pedeapsă cu totul alta* de cât acea prevĕzută de legea penală militară. Adică, în loc să'ĭ fi aplicat pedeapsa *munceĭ publice de la 3 la 6 anĭ*, îĭ a aplicat pe aceea a *munceĭ silnice pe viață*. Motiv legal, pentru care D. ministru de justiție trebue să trimită afacerea la curtea de Casație, maĭ este și faptul că consiliul de revizie, în loc să anuleze hotărîrea consiliuluĭ de rĕzboĭ din Bucureștĭ pe motivul foarte legal al grozaveĭ *disproporțiunĭ* dintre *vina* și *pedeapsa* dată luĭ Cojocaru, acel consiliŭ de revizie, confirmând hotărîrea și menținênd o pedeapsă cu totul alta de cât aceea prevĕzută de lege pentru delictele de natura delictuluĭ comis de Cojocaru, a călcat și el legea.

Nu credem că până la fine ministrul de justiție să nu voiască a se conforma legilor țĕreĭ, al căror depositar are onoare de a fi, și de aceea nu maĭ insistăm mult asupra considerațiunilor care militează pentru *revizuirea* (în termenĭ juridicĭ recursul în anulațiune) procesuluĭ luĭ Cojocaru, ci vom încheia numaĭ cu această din urmă considerație:

„Consiliul de rĕsboiŭ din Metz „a condamnat în 1868, pe un sol„dat francez, după cum D-nu Bel„dimanŭ a arĕtat în *Adevĕrul* de la „15 corent, la *cincĭ anĭ de munca* „*silnică*, pentru că a *împlântat baio*„*neta* în pântecele unuĭ locotenent „care îĭ a dat o palmă.

„Acum un an consiliul de rĕs„boiŭ din Constanța a condamnat „la *6, 4* și *3 anĭ de muncă publică* „pe un sergent, pe doĭ caporalĭ și „pe nouĕ-spre-zece soldațĭ din cor„pul flotileĭ, carĭ se făcuseră cul„pabilĭ de *revoltă*“.

Este oare drept, uman și legal ca Cojocaru, care servea ca ordonanță la un ofițer farmacist, dând o lovitură simplă ofițeruluĭ Zadic, pentru neînțelegerĭ cu caracter privat iar nu militar, și a căruĭ vină e cu mult maĭ ușoară de cât aceea a soldatuluĭ francez și de cât acea a soldaților din flotila română, să rĕmâie osândit la grozava pedeapsă a *munceĭ silnice pe viață?*

Credem că nu!

C. A. Filitis.

Un trafic murdar

D. Ministru al Instrucțiuneĭ Publice, printr'un ordin circular, atrage atențiunea D-lor profesorĭ asupra faptuluĭ de a nu obliga eleviĭ să cumpere cărțĭ din anume locurĭ.

D. *C. Săvescu*, profesor la gimnaziul din Giurgiu, nu numaĭ că nu voește să respecte și să ție seamă de acest ordin, dar face un anunciŭ în modul următor, pe care îl lipește în sala gimnaziuluĭ:

ANUNCIU

„Se anunță că cărțile pentru limba latină să se cumpere **numaĭ** *de la băcănia D-lor Schneider și Lascaris.*

Profesor, **C. Săvescu.**

Și credețĭ că se mulțumește numaĭ cu atât onorabilul D. profesor?... Nu!.. D-sa maĭ face încă ceva. Și iată cam ce: Când școlarul și-a cumpărat această carte și vine la școală, trebue să se presinte D-sale, și dacă cartea nu este învestită cu stampila D-lor Schneider și Lascaris, D-sa face tot felul de șicane elevuluĭ care a cutezat a se abate de la ordinile D-sale.

Acest anunciŭ se păstrează la dispozițiunea D-luĭ Ministru, și a orĭ căreĭ persoane care ar dori să'l vadă.

O nouă ciocnire de trenurĭ

PARIS 17 Octombrie.—O ciocnire s'a întâmplat astă noapte în gara Mans între un tren de călătorĭ și un tren de marfă.

Călătoriĭ eraŭ coborâțĭ; numaĭ un conductor a fost rănit grav, pagubele sunt destul de însemnate.

Cum stă Afacerea Cojocaru

Mĕ cred dator, înaintea plecăreĭ mele la Iașĭ, a da lectorilor meĭ și cetățenilor carĭ aŭ bine-voit a veni, în ziua de șase Octomvrie, la întrunirea din sala Dacia, rezultatul demersuluĭ meŭ pe lângă D. ministru al justițieĭ, relativ la revizuirea procesuluĭ soldatuluĭ Cojocaru de către Curtea de casație.

In urma audiențeĭ ce mi-a acordat D. ministru al justițieĭ, am cerut D-luĭ comisar regal, pe lângă consiliul de rĕzboiŭ din Bucureștĭ, copie de pe sentința prin care soldatul Cojocaru a fost osândit la munca silnică pe viață.

D. comisar regal mi-a respins cererea, și am fost nevoit a mĕ reîntoarce la D. ministru al justițieĭ pentru a'l ruga să obție copia ce mi s'a refuzat.

D. ministru al justițieĭ a mijlocit la colegul sĕŭ de la rezbel, invitându'l a-ĭ trimete dosarul procesuluĭ soldatuluĭ Cojocaru.

Până astă-zĭ — Joĭ 17 Octomvrie — ministrul de rezbel nu a satisfăcut cererea coleguluĭ sĕŭ de la justiție.

Aicĭ stă afacerea.

După întoarcerea mea de la Iașĭ, voiŭ reîncepe stăruințele mele.

A. V. B.

Regele la Berlin

BERLIN 15 Octombre.— Regele escortat de un escadron de ulanĭ al gardeĭ s'a dus la gară, unde a așteptat sosirea Impĕratuluĭ. Ceĭ doĭ suveranĭ s'aŭ dus împreună la cazarma Moabit unde aŭ trecut revista regimentuluĭ I-iŭ al gardeĭ **din care făcea parte Regele ca Prinț.**

Un prânz s'a oferit Regeluĭ de ofițeriĭ celor două regimente de artilerie ale gardeĭ. Regele era așezat în fața Impĕratuluĭ. Printre invitațĭ se aflaŭ prințul Leopold de Hohenzollern, generaliĭ și ministrul Românieĭ.

Impĕratul a ridicat un toast în sănătatea Regeluĭ Românieĭ zicênd **că se bucură că Regele a bine-voit să maĭ reia uniforma regimentuluĭ căruia aparținuse altă dată și prin aceasta să reintre în regiment. El bea în sănătatea fostuluĭ camarad care se întoarce.** Trăiască Regele Românieĭ!

Regele a mulțumit și a zis că este fericit că a putut să transplanteze în armata română principiile armateĭ prusiene; tînĕra armată română este inspirată de aceste principiĭ și este mândră de ele. Regele învită pe asistențĭ să bea în sănătatea Impĕratuluĭ. — Trăiască Germania!

„Adevĕrul“ la Iași

Iașĭ 15 Octombrie, 1891

Domnule Director,

Neînțelegerile aŭ isbucnit maĭ acute de cât orĭ când în sînul liga-langalistuluĭ nostru consiliŭ comunal. Neînțelegerile aŭ existat ele, nu'ĭ vorbă, chiar din ziua în care s'a ales și s'a constituit administrația comunală: Sunt sigur că vĕ aducețĭ aminte ce surpriză a fost alegerea cu un vot a D-luĭ Langa ca primar, când toată lumea se aștepta să fie ales D. N. C, Aslan. Dar atuncĭ s'a făcut ce s'a făcut, lucrurile s'aŭ ținut maĭ ascunse, aparențele cel puțin aŭ fost salvate de ochiĭ lumeĭ. Acuma, nu. Acuma rivalitățile, ostilitățile sunt mărturisite în public, cu toată oficialitatea cuvenită, acuma resboiul e declarat pe față.

Și cine ar fi putut să crează că furtuna se va naște tocmaĭ din cestiunea iluminăreĭ orașuluĭ cu gaz aerian! Da! tocmaĭ de la această cestiune atât de luminoasă a fost dat să pornească norul întunecos, care să eclipseze soarele buneĭ armoniĭ în sînul fracțiuneĭ din sînul Ligeĭ, refugiată în cașcavalul municipalitățeĭ!

Iată pe scurt cum staŭ lucrurile:

Iluminarea orașuluĭ Iașĭ lasă în adevĕr mult de dorit. Fără a fi una din cele maĭ de frunte reforme care se cădea să atragă în cel maĭ înalt grad atențiunea autoritățeĭ noastre comunale, totușĭ o îmbunătățire a sistemuluĭ de iluminare poate fi considerată tot d'auna ca binevenită.

In Podul-Iloaeĭ, comună rurală aproape de Iașĭ, D. Xenophont Vlasto are o moară de foc, iluminată cu electricitate, — și a fost un moment cestiunea d'a se ilumina târgușorul cu electricitate,—pecând la Iașĭ cogeamite capitală a Moldoveĭ și a doua capitală a M. S. Regeluĭ, nicĭ pomeneală nu era să se schimbe actualul sistem de iluminare, pentru un altul maĭ modern, maĭ bun, maĭ corespunzĕtor și chiar maĭ economicos.

D. Langa, savantul nostru primar, tare anapoda în științele fizico-himice, — așa de tare în cât se zice că D-sa ar fi făcut două marĭ descoperirĭ: 1) că lemnul e un material *explozibil* și 2) că *apa nu-ĭ apă*, ci o combinațiune din *oxogen* și *hodorogen*, — D. Langa, zic, prin felul îndeletnicirilor D-sale intelectuale, era predestinat să resolve cestiunea atât de delicată a iluminăreĭ orașuluĭ Iașĭ după un sistem maĭ în armonie cu ultimile descoperirĭ ale științelor positive!...

Și ast-fel, D-sa a intrat în tratative cu un inginer Dollon din Paris, care s'a oferit a ilumina orașul nostru cu gaz aerian, în schimbul uneĭ sume ceva maĭ marĭ de cât aceea ce se cheltuește astăzĭ și cu următoarele condițiĭ: 1) să fie obligat a schimba, după cererea comuneĭ, sistemul de iluminare pentru un altul care s'ar găsi maĭ practic; 2) contractul dintre D. Dollon și comună să nu poată fi reziliat sub nicĭ un cuvînt de aceasta din urmă timp de 10 anĭ; 3) pentru restul de 30 de anĭ (concesiunea e dată pe timp de 40 de anĭ) comuna să nu poată rezilia contractul în ce privește iluminarea magazinelor și caselor particulare care vor fi oprite a se abona la vr'o societate ce, eventual, ar lua asupra eĭ iluminarea orașuluĭ.

Consiliul a aprobat oferta D-luĭ Dollon sub rezerva aprobăreĭ ministeruluĭ de interne, căruia i'a trimes contractul încheiat provizoriŭ, ministrul de interne a recomandat afacerea serviciuluĭ technic; acesta s'a rostit pentru oferta D-luĭ Dollon — și ministrul, după îndeplinirea acestor formalitățĭ, a aprobat-o.

In curând o altă ofertă se face direct, ministeruluĭ de interne de către o casă tot din Paris și în condițiunĭ cu mult maĭ avantagioase pentru comuna Iașĭ. Ministrul o recomandă primărieĭ de Iașĭ, — și acuma e cestiunea de a se ști: *care ofertă se primește și care se respinge?*

D. N. C. Aslan, care n'a venit până acum la consiliŭ, s'a prezintat în ultima ședință și a făcut o interpelare, acuzând administrația comunală, cu D. Langa, cu tot, (închipuițĭ-vĕ nedreptate!) de nepricepere întru administrarea afacerilor comunale! D. Aslan a vorbit o ședință întreagă și n'a isprăvit. Astăzĭ va continua — și mâine vĕ voiŭ scrie din noŭ, cestiunea fiind de oare-care însemnătate pentru oraș și de o însemnătate foarte mare din punctul de vedere al politiceĭ locale și chiar al politiceĭ generale, întru cât manopera electorală numită Liga-Langa a încercat să se întindă peste barierile acestuĭ municipiŭ.

Iassiensis

O cestiune delicată

Asistăm de câte-va zile la nişte manifestațiunĭ al căror scop, d'almintrelea, foarte laudabil, dar a căror mijloace sunt cu mult inferioare scopuluĭ. E vorba de mișcarea ce s'a produs în corpul medical și a căruĭ autor este puritanul fost republican și azĭ cel maĭ tărîtor dintre dinasticĭ, D. N. Blaramberg.

Darea afară a unor medicĭ și numirea altora așa turcește cum a fost făcută, a dat de cugetat tuturor. D. Dr. Asaky a crezut că face un serviciŭ confraților sĕĭ tinerĭ și i-a convocat la o întrunire unde s'a început o discuție asupra moduluĭ cum s'ar putea face recrutarea personaluluĭ medical.

Intrunirea n'a avut un rezultat imediat, dar a doua saŭ a treia zi el a fost tradus în fapt, prin o altă întrunire ținută la D. Dr. Leonte unde maĭ mulțĭ medicĭ aŭ adoptat pĕrerea ca toate funcțiunile medicale să se dea prin concurs ca 'n Franța.

Cu speranța că această dorință emisă de D. Dr. Asaky și adoptată de maĭ toțĭ mediciĭ din Capitală, va pune capăt frământărilor ce se țin pânză de cât-va timp, constatăm,—lucru ce am făcut adese orĭ—dragostea ce eminentul profesor și chirurg are pentru eleviĭ și colegiĭ sĕĭ și că tot ce i se atribue de uniĭ politicianĭ, cum că D-sa are veleitățĭ *politice* nu sunt de cât vorbe goale.

D. Dr. Asaky va urma și d'azĭ 'nainte a fi numaĭ profesor și medic, ocupațiunĭ carĭ aduc mult maĭ mult folos, de cât politica.

O idee asupra înaintăreĭ în armată

Astă-zĭ când, înainte de orĭ-ce calitate, se cere, și cu drept cuvînt, ofițeruluĭ, de orĭ-ce armă, noă instrucțiune militară, care să corespundă aproape cu aceea a ofițeruluĭ de Stat-Major, propriŭ-zis, cum se face că nu se iaŭ mĕsurĭ seriose pentru a se constata cu siguranță, dacă el corespunde misiuneĭ ce are în armată?

Inspecțiile generale ce se făceaŭ maĭ înainte pe la corpurile de trupă, de diferițiĭ inspectorĭ de arme, eraŭ maĭ mult

saŭ maĭ puţin o ocaziune pentru a se putea constata, pe lângă multe alte necesităţĭ ale corpurilor şi gradul de instrucţie a ofiţerilor, dacă eĭ se ţin în curent cu ştiinţa militară modernă, saŭ dacă unii posedă pe aceea necesară pentru a se putea zice ofiţer, în adevĕratul sens al cuvîntuluĭ şi în conformitate cu cerinţele militare actuale.

La noĭ în armată ofiţeriĭ inferiorĭ aŭ douĕ căĭ pentru ca să înainteze din grad în grad: la rîndul vechimeĭ şi la rîndul alegereĭ.

Cestiunea importantă este întocmirea tablourilor pentru ceĭ ce urmează a se propune pentru avansarea la rîndul alegereĭ.

Cum se întocmesc aceste tablourĭ?

Este ştiut că astă-zĭ condiţiunea indispensabilă pentru ca un ofiţer să poată fi avansat la rîndul alegereĭ, este să fie prezentat de şeful de corp, care se crede, în principiŭ însă numaĭ, că este acel ce poate cunoaşte şi aprecia maĭ bine calităţile şi instrucţia unuĭ ofiţer; de oare ce el este, dintre toţĭ şefiĭ superiorĭ, cel maĭ mult în contact cu ofiţerul, şi că tot luĭ i se presintă cele maĭ dese ocasiunĭ pentru a se putea convinge asupra celor cerute inferioruluĭ sĕŭ pentru a'l propune la avansare, prin calea alegereĭ.

Dar să ne întrebăm un lucru: oare toţĭ şefiĭ noştri de corpurĭ sunt în stare de a putea aprecia pe ofiţerĭ, de a le constata gradul de instrucţie? Nu sunt oare inferiorĭ maĭ capabilĭ şi maĭ instruiţĭ, mult maĭ mult de cât dînşiĭ? Este lesne de tăgăduit această capacitate a lor, şi a da chiar probe palpabile, prin următorul esemplu, ce din nefericire este o crudă actualitate.

Să luăm de o cam dată cavaleria noastră. Avem astă-zĭ 12 regimente de călăraşĭ, 3 regimente de roşiorĭ, 4 escadroane de tren, 2 escadroane călăraşĭ în Dobrogea, 1 divizion geandarmĭ în Bucureştĭ, şi 1 escadron geandarmĭ la Iaşĭ.

Să vedem acum de cine sunt comandate aceste corpurĭ, şi vom conchide lesne dacă toţĭ aceştĭ şefĭ sunt la înălţimea, nu de a maĭ constata gradul de instrucţie al ofiţerilor de sub comanda lor, dar chiar de a'şĭ putea da singurĭ compt, dacă sunt la locul lor, sub toate punctele de vedere, chiar sub a cunoaştereĭ, în fond, a reglementelor tactice ale armeĭ din care fac parte.

Afară de un numĕr restrîns de comandanţĭ culţĭ, inteligenţĭ şi capabilĭ, pe cine maĭ are cavaleria, care, aflându-se astă-zĭ ca comandant de corp, poate aprecia pe ofiţeriĭ lor şi conduce o trupă în campanie, după cerinţele tacticeĭ moderne, fie chiar şi după ale celeĭ vechĭ?

Eĭ bine! aceştia sunt ceĭ ce astă-zĭ formează tablourile de avansare la rîndul alegereĭ. Domnul ministru de rezbel o ştie ca şi mine şi cu toate aceste tolerează asemenea lucrurĭ, care nu poate tăgădui că nu sunt de cât în detrimentul armateĭ; cu atât maĭ mult, că este un ce probat că toţĭ ofiţeriĭ ieşiţĭ din front, unii fără nicĭ o şcoală militară, privesc foarte rĕŭ pe aceĭ instruiţĭ, şi daŭ tot-d'auna preferinţă celor de aceiaşĭ provenință ca şi dînşiĭ.

Dar lucrul nu se isprăveşte aicĭ, mi se va rĕspunde, maĭ sunt aprecierile comandanţilor de brigadă, ale comandanţilor de corpurĭ de armată, a inspectorilor generalĭ întrunițĭ la un loc şi în fine a ministruluĭ de rezbel! Aşa este, nu o tăgăduesc, dar să vedem şi de acum înainte cum merge treaba până ce în fine tablourile definitive sunt publicate în *Monitorul oasteĭ*, şi pe urmă chiar.

Tablourile întocmite de şefiĭ de corpurĭ merg în adevĕr la brigăzĭ. Dar ce sunt acestea, alt-ceva de cât nişte birourĭ de transmitere? Şi chiar dacă ar voi ceĭ ce comandă să fie alt-fel, adică să'şĭ dea şi eĭ părerea în conştiinţă, sunt toţĭ oare maĭ apţĭ de cât ceĭ ce aŭ format tablourile ce li s'aŭ trimes? Rĕspunsul cred că numaĭ positiv nu poate fi; luaţĭ *Anuarul armateĭ* şi vĕ veţĭ convinge lesne, Domnule ministru.

De la brigadă, unde formalitatea s'a îndeplinit de către adjutantul comandantuluĭ care are grije, de a se pune pe el singur în capul tabloului ofiţerilor de acelaşĭ grad, tablourile iscălite merg la corpul de armată, pentru a fi din noŭ rectificate şi reîntocmite. Aci începe adevĕrata campanie a intrigilor şi a hotărîrilor, a diferitelor influenţe pentru clasarea ofiţerilor de acelaşĭ grad. Fie-care caută a obţine Nr. 1 pe tabloul sĕŭ în acest scop, orĭ ce ofiţer, din aceĭ de pe tabloŭ, care are o rudă, un cunoscut influent, se grăbeşte a'l trimite la generalul comandant saŭ la şeful de Stat-Major, care la unele comandamente, e totul.

Nu se caută a se da preferinţa oficerilor ce ar trebui să o aibă prin instrucţiunea şi capacitatea lor; se dă de normă generală, şi aceasta la fie-care corp de armată, alt-ceva, calităţile celuĭ ce a isbutit a avea promisiunea generaluluĭ de a fi pus Nr. 1, ast fel că vezĭ că pentru sub-locotenenţiĭ de cavalerie, se cere a avea o conduită exemplară şi să ştie bine regulamentele; pentru ceĭ de infanterie, se încalece bine şi să aibă o sănătate perfectă, exactitate la serviciŭ; şi aşa se procedează maĭ departe pentru fie-care grad în parte, ţiindu-se seamă de una pentru locotenenţĭ, de alta pentru maiorĭ, în fine de diferitele condiţiunĭ ce le îndeplinesc persoanele preferate.

Tablourile întocmite cu chiŭ cu vaĭ, după ce aŭ stat vr'o câte-va sĕptămânĭ prin birourile comandamentelor pentru a fi prefăcute de vr'o patru saŭ cincĭ orĭ, ajung la ministerul de resbel, unde influenţa şi hatârul joacă rolul cel maĭ însemnat. Aci vezĭ deputaţĭ, senatorĭ stăruind pentru un ofiţer, alţiĭ pentru altul, inspectoriĭ generalĭ sunt luaţĭ cu asalt; fie-care în parte pe la hotelurĭ de diferite personagiĭ. Ministrul de resbel e ameninţat a avea interpelărĭ în Cameră saŭ în Senat pentru alte micĭ daraverĭ şi chiar la votarea bugetuluĭ a i se face dificultăţĭ. De multe orĭ se recurge şi le influenţa altor miniştrii, cu care reprezentanţiĭ manevrează în acelaşĭ mod, ca cu cel de resbel, dacă aceştia nu vor interveni pe lângă colegul lor.

In fine pentru a pune un capăt acestor insistenţe şi pentru a'şĭ salva situaţia prin Cameră şi Senat, într'o noapte tablourile sunt întocmite de unul din Directoriĭ de la minister, căruia i s'a pus în vedere cererile şi insistenţele celor maĭ periculoşĭ deputaţĭ saŭ senatorĭ. Şi iată cum, în realitate, soarta armateĭ şi viitorul oficerilor, cu saŭ fără instrucţia şi capacitatea necesară noilor grade ce aŭ a căpăta, este regulată în câte va ore de un om care, necunoscênd personal pe majoritatea oficerilor, este vrînd ne vrînd silit a ţine cont de cele scrise de şefiĭ de corpurĭ, de brigade, şi chiar de comandanţiĭ de corpurĭ de armată.

Pentru a se remedia tot acest rĕŭ, nu ar fi oare mult maĭ bine a se întocmi în fie-care an, ca pentru obţinerea graduluĭ de maior, o comisiune compusă din cincĭ membri recunoscuţĭ de întreaga armată ca oamenĭ capabilĭ şi juştĭ, care să examineze oficeriĭ ce aspiră a fi avansaţĭ de la un grad la altul? Bine înţeles că pentru a fi admis la examene, trebue a se pune oare-carĭ condiţiunĭ. Ast-fel stagiul de 2 anĭ şi 4 anĭ în diferitele grade, să nu fie călcat; să se ia în seamă notele date în memoriĭ relative la aptitudinea oficeruluĭ la serviciŭ, rĕmâind ca comisia singură să aprecieze instrucţia şi capacitatea sa, dând chiar note oficerilor ce nu aŭ reuşit la examen. Tablourile ast-fel întocmite, subscrise de întreaga comisie, ar fi trimise la minister care nu ar maĭ fi în drept a face nicĭ o schimbare şi după care s'ar proceda în acelaşĭ mod după cum se procede astăzĭ cu tablourile ce se întocmesc cu atâtea hatârurĭ. Este bine înţeles că oficeriĭ vor fi puşĭ pe tabloŭ după mediile ce aŭ obţinut la examen, şi când sunt maĭ mulţĭ cu aceiaşĭ medie, după vechime. Ca şi căpitaniĭ ce aŭ reuşit la examen pentru gradul de maior, oficeriĭ remân pe tablourĭ până la înaintare.

Cu modul acesta sarcina şi rĕspunderea ministruluĭ chiar ar fi maĭ uşoară şi maĭ mică; toată respunderea sa ar consta numaĭ în numirea comisiuneĭ, care să inspire fie-căruĭ oficer încrederea că numaĭ cel cu merite reale este sigur de a reuşi.

Formarea unuĭ program special pentru examenele de la grad la grad este, de sigur, indispensabilă, căcĭ ar fi o anomalie a se cere aceleaşĭ materiĭ unuĭ sub-locotenent ce aspiră a trece locotenent, ca unuĭ viitor şef de escadron saŭ de divizion.

Maĭ târziŭ, când mijloacele vor permite, s'ar putea înfiinţa pe corpurĭ de armată câte o şcoală preparatorie, care să funcţioneze de o cam dată câte-va sĕptămânĭ înainte de epoca fixată pentru începerea examenelor.

Numaĭ cu modul acesta putem izbuti să avem oficerĭ instruiţĭ şi a înlătura din armată pe ceĭ ce nu sunt astăzĭ la ordinea zileĭ în armata noastră pentru căpătarea gradurilor, lucru ce am putea proba lesne, dacă am voi a maĭ face şi aicĭ personalităţĭ

Phix.

INFORMAŢIUNI

Suntem rugaţĭ a adresa D-luĭ ministru Poni următoarea întrebare:

Are D-sa gândul de a înfiinţa şcoalele rurale pentru carĭ Camera a înscris în bugetul anuluĭ curent suma necesară?

In cazul când e dispus a face acest lucru, îl rugăm să bine-voiască a sezisa consiliul permanent a se ocupa de această chestiune, căcĭ a trecut o lună de la deschiderea anuluĭ şcolar şi pe cât suntem informaţĭ, consiliul încă nu şi-a dat avizul de cât numaĭ pentru vre-o două judeţe în care urmează a se înfiinţa şcolĭ din noŭ (se vede unde aŭ fost stăruinţe maĭ marĭ). La cele-l'alte judeţe nicĭ nu s'a gândit până acum. Infiinţarea acestor şcolĭ trebuia să se facă încă de la 15 Septembre.

Această întârziere nu poate fi de cât în paguba instrucţiuneĭ.

—✠—

La 14 Decembre 1891, în localul primărieĭ din Craiova, se va ţine licitaţie publică pentru construirea unuĭ abatoriŭ evaluat la 82,303 leĭ 47 banĭ.

Garanţia provizorie este de 4,300 leĭ.

—✠—

D. colonel Gorjan se laudă că D. Vernescu, când cu conflictul cu D. Duca, l-ar fi rugat să lase poşta şi să treacă director la drumul de fier.

D. Gorjan însă a declarat că nu poate primi până ce nu va termina întreaga serie de reforme pe care are de gînd să le întroducă în serviciul telegraf-poştal.

—Las' că regulez eŭ şi drumu de fier, dar întâĭ să regulez poşta, ar fi spus colonelul ministruluĭ de finanţe.

—✠—

Pe ziua de 1 Septembre aŭ fost în spitalele militare 635 bolnavĭ de ochĭ, repartizaţĭ ast-fel: corpul I de armată 33, corpul II de armată 277, corpul III de armată 148, corpul IV de armată 108, divizia Dobrogeĭ 24 şi flotila 45.

—✠—

Primăria Capitaleĭ, găsind că propunerile făcute de maĭ mulţĭ particularĭ de a înfiinţa un serviciŭ de comisionarĭ şi la noĭ, nu sunt avantagioase, le-a respins.

—✠—

Inaugurarea oficială a dokurilor e proectată a se face la 20 curent spre a fi faţă şi Regele. In cazul când Regele nu va veni, înaugurarea se va amâna.

—✠—

Operaţiunile cerealelor în portul Brăila pe ziua de 13—15 Octombrie 1891.

Grâŭ de $57\frac{3}{4}$ libre 14, grâŭ de 56 jum. libre 13.75, grâŭ de 58 lb. 14.25, grâŭ de 51 libre 11.30, grâŭ de $55\frac{1}{4}$ libre 13.05, grâŭ de 57 jum. libre 14.60, grâŭ de 54 jum. libre 12.55; orzoaică de 48 jum. lb. 8.40, orz de 44 libre 7.65, orz de 41 jum. libre 7.50, orz de 49 lib. 9.20, orz de 46 ş'un sfert lb. 8.20, orz de $48\frac{3}{4}$ libre 9.10; porumb de 60 libre 10, porumb noŭ de 58 ş'un sfert lb. 9.60; secară de 51 jum. libre 12.30, secară de 51 jum. libre 12.40; seminţe in de 50 lib. 14 leĭ 30.

—✠—

D. Villa, sculptor din Milano, a sosit în Capitală; D-sa se va ocupa cu proiectul pentru ridicarea monumentuluĭ luĭ I. Brătianu.

—✠—

Primăria capitaleĭ a numit comisiunea de recensământ pentru constatarea şi perceperea veniturilor comuneĭ.

Această comisiune va funcţiona de la 1—15 Noembrie şi este compusă ast-fel:

Culoarea Roşu D-nu Sava Vasiliu, culoarea galben D. Ştefan Velescu, culoarea verde D. Bălăşanu, culoarea negru D. Marinescu, şi pentru culoarea albastru D. Isvoranu.

—✠—

Societatea studenţilor universitarĭ *Unirea* deschizînd şedinţele sale face cunoscut că întâia şedinţă va avea loc Sâmbătă 19-31 Octombrie.

Cererile de înscriere se primesc la localul societăţeĭ, calea Victorieĭ Nr. 54, în toate zilele între orele 12—1 şi 7—8.

—✠—

Cursurile facultăţeĭ de medicină aŭ fost deschise erĭ. La lecţiunea D-luĭ Dr. Asaky asistenţa studenţilor era maĭ numeroasă ca orĭ şi când.

—✠—

Ştirea respândită că concursul pentru admiterea elevelor în şcoala centrală de fete va fi casat este neîntemeiată.

—✠—

Brutaruluĭ din calea Văcăreştĭ Nr. 72, agenţiĭ comunalĭ aŭ confiscat ierĭ 130 pâinĭ şi 36 jimble, din causă că lipseaŭ câte 200 grame de fie-care bucată.

—✠—

Astă-seară la Teatrul Naţional se va juca *Martira*, dramă în cincĭ acte; mâine seară se va cânta *Mignon*, operă în patru acte de Ambrois Thomas.

—✠—

Consiliul judeţean al judeţuluĭ Suceava are să discute în sesiunea actuală o propunere pentru construirea uneĭ liniĭ telegrafice între oraşul Fălticenĭ şi moşia Regeluĭ Broştenĭ. Linia va costa vre-o 20 miĭ leĭ.

Ce cu minţĭ ar fi D-niĭ consilierĭ ca aceştĭ banĭ să'ĭ cheltuiască cu îmbunătăţirea sanitară a judeţuluĭ! Judeţul acesta a fost bântuit toată vara de angină difterică şi de alte boale omorîtoare. De ce nu se gândesc D-niĭ consilierĭ la nenorociţiĭ locuitorĭ?

Dacă Regeluĭ îĭ trebue linie telegrafică, n'are de cât să'şĭ facă. Banĭ are destuĭ.

—✠—

Erĭ a fost cald de tot. Aseară pe la 7 ore a început să plouă; pe la orele 9 s'a înteţit ploaia cu vînt; şi astăzĭ de dimineaţă toată lumea a vĕzut surprinsă că totul e acoperit cu o manta albă de zăpadă.

Ninsoarea continuă, temperatura însă nu e mult căzută de desubtul luĭ zero.

—✠—

Ierĭ s'a început la conservatorul din Capitală, concursul pentru catedra de piano de la conservatorul din Iaşĭ.

Juriul e compus din D. G. Muzicescu, profesor de armonie la conservatorul din Iaşĭ, preşedinte; D-na Zenide şi D. Ştefănescu, profesorĭ aĭ conservatoruluĭ de aicĭ, membriĭ.

Concurentele, precum se ştie, sunt: D-ra Natalia Plesnilă şi D-ra Aspasia Sion.

Concursul se va termina astă-zĭ.

TELEGRAME

BREST, 17 Octombre.—Cuirasatul rusesc Dimitri Donski a sosit; o mulţime numeroasă l'aştepta la debarcader; câţiva marinarĭ s'aŭ coborât pe pământ; li s'a făcut o primire din cele maĭ simpatice.

PARIS, 16 Octombrie.— *Temps* crede că călătoria Regeluĭ Românieĭ la Berlin, nu modifică în nimic starea afacerilor şi combinaţiunilor europene. România este neutră; intrarea sa în tripla alianţă i-ar crea obligaţiunĭ fără beneficiĭ.

CINSTEA SPORTSMANILOR

BUDAPESTA, 16 Octomvrie. — S'a descoperit la cursele din Viena şi din Pesta că câţi-va jockey eraŭ înţeleşĭ cu persoanele care făceaŭ rĕmăşagurĭ. — Jockey-club va publica lista alergĕtorilor carĭ vor fi excluşĭ de la cursele din Viena şi din Pesta.

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL“

ELY MONTCLÉRE

(11)

Buchetul Ucigaş

PARTEA I-a

Măritişul Cristineĭ

VIII

Ş'apoĭ, de ce zicĭ că nu avem femeĭ frumoase?

Iacă, cea de colo, în *mauve*, simplă şi drăguţă, ce zicĭ de ea?

Baroneasa arăta luĭ Montalais o femee tînĕră care şedea melancolic într'un colţ al salonuluĭ pe unde se învîrteaŭ.

Cu rochiţa eĭ de tul presărată cu floricele, femeea era încântătoare.

Blondă în faţa spiculuĭ copt, foarte palidă la faţă, cu umerĭ şi un piept maĭ albĭ de cât neaua de pe vîrfurile munţilor, avea nişte ochiĭ minunaţĭ verzĭ-albaştrĭ, pe jumĕtate voalaţĭ, în momentul acela de nişte pleope grele, garnisite cu gene lungĭ brune.

— Aĭ dreptate, scumpă doamnă, zise contele dupe un examen furiş, persoana asta e foarte frumoasă, dar de o frumuseţe modestă.

D-na d'Hervieux-Valette izbucni într'un hohot de rîs.

Contele nu băgă de seamă doĕ-treĭ privirĭ întoarse spre necunoscuta.

Fără să 'şĭ dea seama de ce face, Enric aduse pe baroana spre colţul unde şedea necunoscuta.

— Heĭ! zise baroneasa — cum vĕd eŭ ne învîrtim într'un cerc viţios, scumpe conte, asta 'ĭ-a treia oară de când ne învîrtim prin camera asta.

Ghicesc însă, vreĭ să inspectezĭ maĭ de aproape pe frumoasa.

— O cunoştĭ? întrebă Enric.

— Aşteaptă... da... adevĕrat, mi se pare că o cunosc.

Trebue să fie o aderentă d'ale noastre şi mi se pare că am zărit'o la adunărĭ

Ş'apoĭ, iacă prezidenta noastră. Sigur că ea o să ne spue.

Enric şi baroana facură câţĭ va paşĭ înaintea prezidenteĭ, d-na de Clerfont.

— Doamnă şi scumpă prezidentă, zise baroneasa cu o seriozitate comică, contele de Montalais, pe care 'l vezĭ, arde de dorinţa să cunoască pe persoana pe care o vezĭ colo în colţ, ocupată ca să numere câte beţe are evantaiul sĕŭ.

L'am facut să spere că d-ta i-aĭ putea mulţumi dorinţa.

Spune, ah! spune dacă poţĭ?

— Tot zburdalnică e prietina noastră! zise zîmbind prezidenta.

Nu poate ea să fie serioasă nicĭ măcar doĕ minute.

Da, o cunosc pe persoana aceea. Eştĭ mulţumită?

Baroana rĕspunse:

— Mulţumită, da, pentru d-ta maĭ cu seamă, conte, fiindcă mi se pare că 'ĭ săracă, cel puţin aşa are aerul, dama în mauve, şi d-ta care eştĭ mare filantrop veĭ putea...

— Tacĭ, rĕutăcioaso! zise d-na de Clerfont tăindu'ĭ vorba. Femeea aceea tînĕră are prea multe merite şi este prea încercată.

Sînt sigură că persoanele carĭ s'ar interesa de dînsa nu s'ar căi.

— Ah! făcu Montalais.

— Da, gîndiţi-vĕ numaĭ că are abia treizecĭ de anĭ, că este vĕduvă, şi cu desĕvîrşire săracă.

— Cum o chiamă? întrebă d-na d'Hervieux-Valette.

— Mistres Howard. Bărbatul eĭ, un ofiţer englez cu viitor mare, a murit în Indiĭ anul trecut.

— Şi ce face acum în Paris mistress Howard asta?

— Să vĕ spun, dar să şedem jos, fiindcă 'ĭ cam lungă istoria eĭ.

Tocmaĭ eraŭ goale nişte scaune.

Se aşezară, însă Enric de Montalais se instală astfel ca să poată să se uite din când în când la tînĕra vĕduvă.

IX

— Să vĕ spun, începu prezidenta:

Sînt abia treĭ lunĭ de când se află în Paris femeia asta tînĕră. A venit la mine cu recomandaţiunĭ de la o prietină din cele maĭ vechĭ şi maĭ bune din câte am, lady Rochester.

Mistress Howard nu are cu ce trăi.

Caută un loc de guvernantă într'o casă mare.

Este foarte instruită, fină, cu spirit, minunată muzicantă, ceea ce nu strică, şi are o purtare foarte modestă.

Bărbatul sĕŭ, o rudă de departe a lady Rochester, a murit în Indiĭ, v'am maĭ spus. A murit de nişte frigurĭ grele dupe zece anĭ de serviciŭ.

Fiindcă vĕduva luĭ nu putea să rĕmâe acolo, fiindcă nu avea mijloace, hotărî să vie în Londra să solicite protecţia rudeĭ bărbatuluĭ sĕŭ

Lady Rochester, care nu vĕzuse nicĭ odată pe tînĕra sa verişoară, care mi se pare chiar că abia auzise vorbindu'se de dînsa...

— Cum aşa? zise d-na d'Hervieux-Valette.

— Foarte simplu, mistress Howard era fata unuĭ păstor anglican, stabilit în Indiĭ, în regiunea în care ţinea garnizonă sir William Howard. Aşa, dupe ce sa măritat, Christina....

— Cine e Christina? întrebă baroneasa.

— Eştĭ o şireată şi tot într'adins îmĭ taĭ vorba... Christina este mistress Howard, aşa dar....

— Ah! pricep... bine... Acum am înteles... urmează, doamnă şi venerată prezidentă.

— Mĕ iartă dacă te opresc iar, zise contele de Montalais, dar de la cine ştiĭ toate amănuntele acestea?

— De la lady Rochester care 'mĭ a povestit lucrul într'o scrisoare prin care 'mĭ recomanda pe verişoara sa. Pot începe acum?

— Da, da.

— Ziceam dar că Christina, de când se măritase, nu venise nicĭ odată în Englitera. Şedea cu bărbatul sĕŭ în Calcutta şi, dacă n'ar fi murit sir William poate că lady Rochester nu ar fi cunoscut nicĭ o dată pe frumoasa eĭ verişoară.

Pricepeţĭ acum mirarea eĭ când a vĕzut'o că 'ĭ pică în casă.

Prietina mea este de o bunătate rară. Compătimi pe interesanta vĕduvă când auzi istoria eĭ întreagă; îĭ dete câteva parale, o ţinu în casă o bucată de vreme, şi pe urmă 'mĭ-o trimise, rugându-mĕ să 'ĭ găsesc un loc cât se poate de bun.

(Va urma)

FOAMETEA IN RUSIA

PETERSBURG, 16 Octomvrie. — Adunarea districtului Cerepovetz din ținutul Novgorod, a hotărît să ceară guvernului să interzică exportul secăreĭ, a făineĭ de secară din districte.

„Moskowsky Wiedomosti" reproduce știrea după care taxele reduse pentru transportul cerealelor în ținuturile lovite de sărăcie s'ar întinde în tot imperiul.

CATULLE MENDÈS

INSULA IMPREJURAREI

(Viața serioasă)

Intr'o zi de nerușinare, cutezaĭ să întreb pe femeia aceea amabilă:

— Aĭ cuteza să mĕ asigurĭ, Doamnă, că eștĭ în adevĕr virtuoasă?

Și foarte iute ziseĭ iar:

— Ar fi foarte supĕrător chiar pentru bărbatul D-tale, fiind-că e știut lucru că numaĭ amanta știe să sărute și să te mință cu a eĭ privire; ca și pisica, amanta știe să mîngâe.

Meritam să fiŭ dat pe ușĭ afară, însă cinstita și frumoasa tînără căria'ĭ pusesem o întrebare obraznică, crezu că e maĭ bine să rîză de mine.

Dete din umerĭ și'mĭ rîse în nas.

— Da, D-le, sînt virtuoasă! zise ea.

Eŭ îĭ rĕspunseĭ:

— O să vedem!

De astă dată obrăznicia mea nu maĭ era de iertat și, închipuindu'șĭ poate că sînt capabil de orĭ-ce, D-na de Lurcy-Sévi puse mâna pe clopoțel.

Acum fu rîndul meŭ ca să rîd.

— Hei! ce gând aĭ? ziseĭ. Nu cum-va crezĭ că am ingenuitatea unuĭ licean rĕŭ depravat de Poveștile luĭ Crebillon saŭ de Memoriile luĭ Casanova? Intreprinderile de sofa sînt dintre acelea în carĭ nu se poate angaja un Parisian înzestrat cu oare-care experiență: pentru îndoitul cuvînt că sînt un milion de șanse contra uneia ca ele să ajungă la nenorocirea cea maĭ caraghioasă, și chiar dacă ar fi încununate de succes, — ceea-ce e aproape de neînchipuit! — ar lăsa în spiritul triumfătoruluĭ o amintire de nedestoinicie saŭ de desîncîntare foarte proprie a înjosi viitoarele bucuriĭ ale celuĭ maĭ fericit amor. Nicĭ o femee, vrenică de a fi dorită, n'a consimțit vre-odată la făr'de vestea surprinderilor; pe de altă parte, cine-va poate, fără măcar să se gândească să aducă injurie perfecțiuneĭ femeeștĭ, să afirme că abandonul întreg al uneĭ amoroase nu'șĭ poate avea tot farmecul — înțeleg prin asta idealitatea care'l face așa de prețios — de cât în împrejurărĭ de loc, de ceas, de toaletă, alese cu dibăcie și pregătite pe'ndelete chiar de amoroasa singură. Ceea-ce mĕ va mira cât voiŭ trăi, mĕ va mira tocmaĭ că unul din ceĭ maĭ distinșĭ romancierĭ, autorul tocmaĭ al cărțiĭ pe care o aĭ colo pe masă, a putut să admită un singur minut măcar putința că o femee, o femee modernă, se poate da pe o canapea, după amiaza, în rochia de oraș, — nicĭ măcar îmbrăcată cu un peignoir! — în lumina salonuluĭ conjugal, pe când pe dincolo umblă slugile.

— Vezĭ așa, zise D-na de Lurcy-Sévi, și în privința asta aĭ sentimente destul de lăudabile. Insă trebue să recunoștĭ că exclamația D-tale era surprinzĕtoare și dintr'însa se putea conchide....

— Am zis: „O să vedem!" Și o zic încă odată. Cu alte vorbe, mĕ însărcinez să demonstrez (teoricește, bine înțeles) că persoana cea maĭ virtuoasă — D-ta, Doamnă — nu eștĭ virtuoasă de fel.

— Mi se pare că e destul de nerușinat ce spuĭ.

— Ba e foarte adevĕrat!

— Și cum aĭ proba, rogu-te, lucrul acesta?

— Cum? Chiar cu ce veĭ mărturisi D-ta, dacă veĭ bine-voi să rĕspunzĭ la câte-va întrebărĭ carĭ, mărturisesc, vor fi cam indiscrete.

— Eŭ, să'țĭ mărturisesc D-tale!...

— D-ta!

— Zĕŭ, sînt curioasă să vĕd cum aĭ să facĭ ca să dobândeștĭ o ast-fel de spovedanie.

— O să rĕspunzĭ?

— Da.

— Fără să mințĭ?

— Eĭ! D-le, nu cum-va femeile mint?

— Bărbaților lor tot-d'a-una, amanților lor numaĭ câte-odată...

— Prietinilor lor nicĭ-odată, zise ea întinzêndu-mĭ mâna și cu oare-care cruzime.

Eŭ ziseĭ foarte curios:

— Așa dar, Dumneata crezĭ că eștĭ virtuoasă?

— Sînt sigură!

— Și ce te face să fiĭ sigură?

— Cuvinte carĭ sar în ochĭ. Iubesc pe D. de Lurcy-Sévi și fericirea că sînt iubită de dênsul îmĭ împlinește toate dorințele.

— Toate?

— Toate.

— Aiii!!

— Pentru ce zicĭ: „Aiii?"

— Fiind-că dacă 'mĭ aĭ fi rĕspuns că D. de Lurcy-Sévi țĭ se pare omul cel maĭ galant din lume, că'țĭ inspiră cea maĭ perfectă stimă, dacă mĭ-aĭ fi rĕspuns așa saŭ cam așa ceva, cu sinceritate, aș fi putut să cred în virtutea D-tale. Fiindcă se poate — deși sunt sigur că-ĭ din potrivă — că unele femeĭ remân cinstite din pricina siguranțeĭ ce aŭ că n'ar găsi nicĭ o mulțumire ca să nu fie. Insă D-ta îmĭ mărturiseștĭ că bărbatul D-tale te face să nu aĭ nicĭ o dorință!

— Eĭ bine?

— Va să zică aĭ....

— Ce?

— O doamne! dorințe. Și încă de deosebite felurĭ. De vreme ce aĭ zis: toate!

D-na de Lurcy-Sévi începu să rîdă.

— Știĭ ce? eștĭ nesuferit! Insă am făgăduit să fiŭ franșe! Da, iubesc pe bărbatul meŭ cu pasiune, fiind-că e tînĕr, fiind-că e frumos și fiind-că mĕ adoră!

— Atât maĭ rĕŭ!

— Pentru D-ta!

— Pentru dînsu.

— Nu pricep.

— O să pricepĭ îndată.

Dar te rog să'mĭ spuĭ un lucru:

Crezĭ D-ta într'adevĕr că iubirea de bărbat saŭ de amant este o probă irefutabilă de virtute?

Lăsând la o parte că iubirea nu implică tot-d'auna credința, virtutea, așa cum o înțeleg eŭ, așa cum o înțelegĭ d-ta chiar, nu stă numaĭ în a fi credincioasă din pricina plăcereĭ ce găsește cine-va ca să fie credincios. Trebue să vezĭ lucrurile maĭ de sus și într'un chip maĭ general.

Virtutea, la o femee care iubește saŭ nu, este imposibilitatea greșeliĭ, este nepăcătuirea desăvîrșită în orĭ-ce caz își poate închipui cine-va; și, ca să se laude cine-va că are astfel de dar, ar trebui să fi trecut cu triumf prin cele maĭ grozave probe.

— Heĭ! crezĭ D-ta că eŭ nu am fost expusă unor ispite în carĭ o cinste maĭ puțin tare de cât a mea ar fi căzut? zise D-na de Lurcy-Sévi.

— Aĭ consimți D-ta să mĕ facĭ să înțeleg?

— Un tînĕr m'a iubit, era de șapte-spre-zece anĭ, aproape un copil, frumos ca un ânger și curat ca o fecioară; când mĕ vedea, îngălbenea și tremura; și sunt sigură c'ar fi murit de bucurie dacă mâna mea ar fi atins mâna luĭ. Vaĭ! a murit adevĕrat, de mîhnire că nu mĕ uitam la dînsul nicĭ-odată.

— N'aĭ simțit nicĭ-o dragoste pentru dînsul?

— L'am plâns ca pe un frățior pe care l'aș fi pierdut.

— Sigur că n'a fost asta singura victorie asupra D-tale însu'țĭ?

— Un bărbat m'a iubit cu tot focul adevĕrat și cu toată ipocrisia. Avea o inimă răbdătoare și un spirit îndrăzneț. Se știa despre dînsul, — nu din gura luĭ, fiindcă era discret ca un pat — că mulțime de femeĭ fuseseră încântate, biruite, extaziate, zdrobite de zîmbetul luĭ și de minciuna adorabilă a mângâerilor luĭ.

Mincinosul acesta m'a iubit, da, sincer; eŭ biruisem pe biruitorul acesta.

In ziua când voi să'mĭ sărute mâna, îĭ arătaĭ ușa cu un aer care nu-ĭ îngădui să zică nicĭ o vorbă; și, marția următoare, după vizite — știĭ că eŭ primesc marția — nicĭ n'am băgat de seamă că nu venise.

— Lucrul acesta dovedește, doamnă, că aĭ o mare liniște de suflet.

Și prin ce alte probe aĭ trecut?

— Una, maĭ cu seamă, merită să'țĭ o spun.

Un prinț care voiaja în Franța — fiul maĭ mare al uneĭ regine domnitoare — mĕ vĕzu în nu știŭ ce serbare și se'namoră de mine, așa nevrednică cum eram eŭ de un amor așa de nalt.

Eĭ nu se codi nicĭ o clipă. Imĭ oferi să fug într'un ducat unde eram să fiŭ ducesă și o căsătorie morganatică, fiindcă s'ar fi ținut prea puțină socoteală de reclamațiile și de plângerile D-luĭ de Lurcy-Sévi.

Cine știe? orĭ-ce lucru se poate când amorezatul este a tot puternic, și când favorita este frumoasă: poate că într'o zi aș fi ajuns suverana unuia din cele maĭ marĭ regate din lume!

Am trimis înapoĭ prințuluĭ, cu slujnica mea, o coroană mică de safire și de mărgăritare, care făcea două sute de miĭ de francĭ, poate și maĭ mult, și pe care 'mĭ o oferise ca semn că'mĭ va oferi și pe cealaltă.

D-na de Lurcy-Sévi se uită la mine cu niște ochĭ batjocoritorĭ, cu un aer care însemna că sunt prea îndrăzneț ca să bănuesc virtutea uneĭ persoane care disperase pe Heruvim, pe Lovelace și pe fiul regineĭ Golcondeĭ.

— O Doamne! ziseĭ, sigur că multe femeĭ ar fi căzut în ispită; aĭ dreptate să aĭ opinie bună de D-ta. Dar toate acestea nu sunt nimic. N'aĭ trecut prin primejdiĭ serioase. Și nu veĭ avea dreptul să crezĭ în soliditatea neclintită a virtuțiĭ D-tale, câtă vreme....

— Câtă vreme?.. zise D-na de Lurcy-Sévi luându-mĭ vorba.

Isprăviĭ zicênd foarte liniștit:

— Câtă vreme n'aĭ fost încă—în insulă!

Ea se uită la mine, mirată.

— In insulă? zise.

— Da, doamnă; în insulă.

— Țĭ-aĭ pierdut mințile? In insulă. Pentru ce m'aș duce într'o insulă? Și în ce insulă, te rog?

— In orĭ-care insulă; condițiile probeĭ vor fi depline numaĭ dacă insula în care te veĭ duce D-ta va fi cu desăvîrșire pustie și situată departe de apele pe unde trec de obiceiŭ steamerele și corăbiile.

Ea crezu că înebunisem adevĕrat.

Eŭ ziseĭ, maĭ serios:

— Orĭ-ce lucru se poate întâmpla Doamnă.

Inchipue'țĭ că aĭ plecat la America, cu D. de Lurcy-Sévi. Pe bord se află un pasager tînĕr care se topește de dragostea D-tale.

Insă D-ta nicĭ nu te-aĭ micșorat să 'ĭ bagĭ de seamă dragostea rugătoare din ochiĭ luĭ.

Se 'ntîmplă însă că aerul se răcește, începe furtuna! Corabia, înpinsă spre coaste necunoscute, ia apă, se învêrtește în loc, o să se cufunde. D. de Lurcy-Sévi, în picioare, te strânge pe pieptul sĕŭ, vrea să te apere în potriva elementelor înfuriate; de odată un talaz de mare se 'nalță, se lasă, îl ia.

— Domnule!...

— Lasă-mĕ, te rog, să 'țĭ spun! Talazul n'a făcut alt-ceva de cât te-a rĕsturnat, te-a rostogolit, leșinată, pe podul alb de spumă clocotitoare.

Vaĭ! soarta D-tale nu 'ĭ maĭ de pizmuit de cât a bărbatuluĭ D-tale; fiind-că corabia se 'nfundă în prăpastie.

Ieștĭ pierdută.

Ba, nu, un om care 'noată cu curaj te-a apucat cu o mână și cu un braț pe care 'l are liber despică undele furioase și vênturile și fulgerele, spre uscat. Se grăbește, ajunge pe uscat. Eștĭ scăpată, eștĭ sănătoasă; Și când deschizĭ ochiĭ pe un pămînt necunoscut, vezĭ la picioarele D-tale pe tînĕrul pasager care plânge zîmbind.

— Ah! câte extravaganțe! zise D-na de Lurcy-Sévi, am început însă să pricep. Sunt în insulă?

— Da.

— In insula pustie?

— Da. Nu 'ĭ nicĭ un antropofag! Nicĭ o ființă vie de cât numaĭ maimuțele pe copacĭ și șerpiĭ pe nisip. Și fiind-că la orizont nu se zărește nicĭ o corabie trecênd, este vĕdit că n'aĭ să maĭ vezĭ nicĭ o dată Franța nicĭ pe Domnul de Lurcy-Sévi.

— Cu atât maĭ mult fiind-că el este în fundul apeĭ.

— Așa e, uitasem talazul de apă. Insă bărbatul D-tale chiar de ar fi scăpat, agățându-se de vre-un catart, tot e pierdut pentru D-ta. Eștĭ văduvă, Doamnă, și în situația cea maĭ urîtă ce 'șĭ poate închipui cine-va!

Din fericire, pasagerul căruia 'ĭ datorești viața (are ochĭ frumoșĭ dulcĭ și o mustăcioară nostimă) s'arată foarte ingenios, cu trunchiurĭ de cedru și cu frunze de pendanus construește un bordeĭ unde aĭ să fiĭ adăpostită cel puțin de vênt și de ploae (iar el va dormi subt un copac) și printre stâncĭ pescuește racĭ de mare și peștișorĭ carĭ te hrănesc minunat.

Insă îngrijirea ce are de D-ta nu 'l împiedică de a te adora.

Privirile luĭ îțĭ spun pe tot minutul că el bine-cuvintează înecul care a făcut ca să se afle așa de aproape de D-ta!

Negreșit că D-ta te aĭ jurat să rĕmâĭ credincioasă memorieĭ D-luĭ de Lurcy-Sévi. Dar ce vreĭ! zilele trec și nopțile și D-ta eștĭ acolo despărțită pentru tot-d'a-una de ceĭ-l'alțĭ oamenĭ și bărbatul D-tale nu este lângă D-ta ca să 'țĭ împlinească orĭ ce dorință. Trebue să maĭ bagĭ de seamă că rochia D-tale s'a rupt de mult, că aĭ trebuit s'o înlocueștĭ cu frunze destul de rĕŭ cusute; frunzele ascund abia comorile odată misterioase ale persoaneĭ D-tale, așa că aĭ să daĭ totul celuĭ care te a scăpat dar că nu aĭ ce să 'ĭ maĭ arățĭ!

In sfârșit, într'o seară, maĭ amorezat de cât orĭ când, te însoțește până în ușa bordeiuluĭ D-tale, s'aruncă la picioarele D-tale, 'țĭ sărută mâinile... și dacă providința s'ar fi interesat de virtutea D-tale n'ar fi trebuit să 'l trimită în insulă.

— N'am auzit încă ast-fel de nebunie! zise D-na de Lurcy-Sévi, închizêndu'mĭ gura cu evantaliul. Te întreb, ce aparență este ca o Parisianĭ să ajungă, ast-fel, pe un pămênt pustiŭ? De când cu Robinson Crusoe nu maĭ este naufragiŭ.

— Doamnă, nimic nu 'ĭ maĭ adevĕrat, nimic nu 'ĭ așa de puțin rar ca o ast-fel de întîmplare, și nu aĭ maĭ avea ce zice când aĭ da peste o ast-fel de insulă, când aĭ ști-o cum se chiamă...

— A! insula D-tale are un nume?

— Da. Se chiamă?

— Se chiamă?

— .... Insula Imprejurăreĭ.

D-na de Lurcy-Sévi nu rĕspunse.

Se gîndea.

Pe urmă, dupĕ o tăcere lungă zise:

— Nu știĭ ce spuĭ. Să vorbim de alt ceva.

Tocmaĭ asta ceream și eŭ; cu atât maĭ mult că frumoasa tînără avea în pĕr, lângă gât, o camelie albă care făcea să reiasă și maĭ bine albeața cam rumenă a urechiușeĭ sale. Și ardeam de dorul ca să 'ĭ spun părerea mea. Lucru pe care 'l și făcuĭ, întrebuințând cele maĭ grațioase metafore ce am putut imagina.

Dar câte alte lucrurĭ maĭ gingașe i-aș fi spus dacă am fi fost singurĭ în insulă!

Spartali.

Turburările din Irlanda

CORR, 17 Octombre. — Ierĭ D. Dillon și O'Brien părăsind o întrunire anti-parnellistă aŭ străbătut orașul în capul uneĭ mulțimĭ numeroase printre carĭ se aflaŭ și parneliștĭ. A fost învălmășală; maĭ multe persoane rănite; poliția a intervenit; trupa care a fost chemată s'a format înpătrat, de unde D-niĭ Dillon și O'Brien aŭ vorbit mulțimeĭ.

Sala teatruluĭ Pastia (Iași)

Sâmbătă 19 Octombre 1891

(la orele 7 jum. seara)

INTRUNIRE PUBLICĂ

La care D. **Alexandru V. Beldimanŭ,** *directorul ziaruluĭ* **Adevĕrul**, *invită pe cetățeniĭ alegătorĭ din Iașĭ.*

ULTIME INFORMAȚII

Directorul nostru D. Al. V. Beldimanŭ pleacă astă seară și va fi mâine Vinerĭ dimineață la Iașĭ.

Focurile carĭ aŭ consumat o parte din pădurile din Prahova, Bacăŭ și Argeșiu s'aŭ stins grație ploaeĭ și zăpezeĭ căzută d'astă nópte și care continuă în mod general în toată țara.

D. Mateĭ Millo a fost confirmat Primar al orașuluĭ Fălticenĭ.

Alegerile comunale din Bĕrlad vor avea loc în curînd.

Joia viitoare, 24 Octombrie cor. se vor face alegerile delegaților col. II indirect. Intrunirile se fac de o cam dată intime de către ambele tabere: Conservatoriĭ se întrunesc în casele D-luĭ Dr. Antoniu, iar liberaliĭ în casele D-luĭ Nicorescu. Lupta va fi crâncenă, după cât aflăm, de oare-ce câțĭ-va din tabăra liberală s'aŭ desbinat.

Din cauză că rezervoriile de apă ale Circuluĭ Sidoli s'aŭ deteriorat, nu s'a putut reprezenta aseară pantomina *Circul supt apă.*

Reparațiile cer câte-va zile, după care reprezentațiile vor începe iară.

Trenul accelerat de Verciorova a sosit azĭ cu o întârziere de 70 minute.

In ziua de 6 curent neterminîndu-se toate cestiunile înscrise la ordinea zileĭ comitetul societățeĭ funcționarilor publicĭ face cunoscut că Duminică 20 Octombe 1891 la orele 12 și jumătate zlua, va avea loc continuarea ședințeĭ adunăreĭ generale ordinare tot în localul Universitățeĭ, sala Nr. 18.

Subsemnatul fiind pe deplin vindecat, aduc odată cu mulțumirile mele cea maĭ vie recunoștință eminentuluĭ D-luĭ Doctor primar Șuțu și D-luĭ Doctor secundar Dumitrescu care, într'un timp de două lunĭ, a pus cel maĭ mare interes în căutarea boaleĭ de care sufeream.

Locot. **Gărdescu.**
Din geniu.

TAMAR INDIEN GRILLON

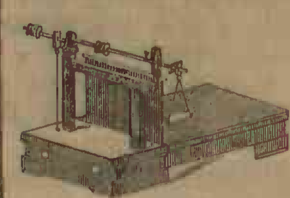
Fruct lacsativ Rĕcoritor
Fórte plăcut de luat
ÎN CONTRA
CONSTIPATIEI
Hemoroidelor Fierei Lipsei de poftă de măncare, Turburărei stomacului si intestinelor, Migrenei ce provime de aci.
E. GRILLON
33, Rue des Archives
PARIS

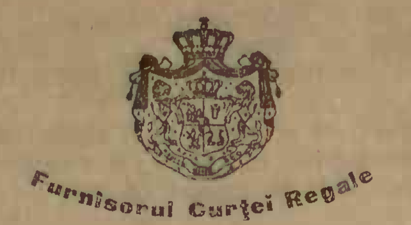

PRIMUL ATELIER IN ROMANIA

BUCURESCI.—Strada Stirbey-Vodă, 98.

Fondat la anul 1846 — Fondat la anul 1846

Construcţiunĭ de tot felul de Cumpene, Decimale, Centimale, Balanţe, Greutăţĭ şi altele. Recomandă înaltelor autorităţĭ şi onor. public stabilimentul sĕŭ, oferind serviciile sale cele maĭ prompte şi cu preţurĭ moderate.

Primesce a monta şi aranja şi centimale aduse din alte fabricĭ.

IOAN KÜHNEL.
Succesorele luĭ A. FRECHSLER.

N. MISCHONZNIKY

BUCUREŞTI
Strada Lipscani, 31, (piaţa St. Gheorghe)

CEL MAI MARE
DEPOSIT DE PIANURI

din fabrica **Blüthner** şi altor fabricĭ renumite din **Berlin, Stuttgart, Paris,** etc.

Mare deposit de orice **note şi instrumente musicale.** Musicĭ de masă cu manivel şi carĭ cântă singure cu note schimbătoare.

Preţurĭ moderate

(MEDALIE de AUR, EXPOSIŢIA din PARIS) SIROP

Hrean-Iodat

(RAIFORT-IODÉ)

a Doct[r] J. Buci

IODUL, combinat cu sucurile plantelor anti-scorbutice, fluidifică umorile şi le ajută să iasă din organism: *este un depurativ puternic.*

Siropul de Hrean-Iodat, preparat la frig, preparat de Dr[ul] J. BUCI, înlocueşte cu folos untura de peşte şi tóte iodurele, pentru vindecarea ***Ingurgitarilor scrofulóse*** (*strumóse*), ***Ganglionilor cervicali, Flacidităţei ţesuturilor, Acidităţei sângeluĭ, Bólelor de piele, Rachitismuluĭ, Crustelor, etc.***

PREŢUL : 3 leĭ ◆ PARIS, 22, RUE DROUOT SI LA PHARMACISTI

Nu!! Nu!! Nu!

NUTRITIV FIN SURFIN — NUTRITIV FIN SURFIN

Nu maĭ cumpĕraţĭ nicĭ un fel de Chocolată, până ce nu veţi gusta o singură dată, din producţiunea

PRIMEI FABRICI IN ROMÂNIA

CHOCOLAT ROYAL

ALESSANDRIU

FARMACISTUL CURŢIĬ REGALE

CALITATE SUPERIOARA

Incomparabilă, deliciósă, hygienică şi nutritivă

DE VÎNDARE:

La tóte magazinurile de Coloniale, Cofetăriĭ, şi restaurantele tuturor gărilor.

Cererile pentru tótă România se fac în Bucuresci prin representantul Fabricei, d-nul **PHILIP BERMAN** (hanul cu Teĭ) saŭ la **Depou:**

FARMACIA ALESSANDRIU (Cişmeaua Roşie)

FERIŢI-VĔ DE CONTRA-FACERĬ

GARANTAT PUR — GARANTAT PUR — GARANTAT PUR — GARANTAT PUR

DROGUERIA CENTRALĂ

Mih. Stoenescu
Farmacist
BUCURESCI

Str. Academiĭ, Nr. 2 (casele Dr. Steiner)

— (Dirigeată de D. D. V. PĂCĂŢIANU) —

Noŭ şi special magazin asortat cu **APE minerale** din toate sursele, Articole pentru amatoriĭ de fotografie,

SPECIALITAŢI FARMACEUTICE

PARFUMERIE ŞI ARTICOLE DE **TOALETA**

Obiecte de Pansament şi **CAUCIUC** pentru igienă, etc.

— Serviciŭ prompt, preţurĭ moderate —

NB. Comandele se efectuează în toată ţara.

PODAGRA, PIATRA REUMATISMELE

sunt vindecate prin

SĂRURILE GRANULATE EFERVESCENTE

de LITHINA

de **CH. LE PERDRIEL**

LE PERDRIEL & Cie, Paris

BUCCALIN HUSSAR

EN GROS — EN DETAIL

PASTĂ pentru Dinţi
Prafuri pentru Dinţi
Elixir Dentifrice
Superioare, Hygienice!!

BUCCALIN HUSSAR

Bucureşti—72, Cal. Victoriei, 72—Bucureşti

O DAMĂ STREINĂ, vorbind limba Franceză, Germană şi Română, dă lecţiĭ de piano şi cânt. A se adresa în Strada Câmpneanu, 47, scara I, camera 3.

MASSEUR WARTHA WARTHA

Masagiŭ sistematic

Adrèsa: *Hotel Central.*

O damă, avênd câte va ore libere se oferă a da lecţiunĭ de piano în condiţiunĭ avantagioase:

A se adresa la administraţia ziaruluĭ Adevĕrul.

Căţeĭ de vênătoare din cea maĭ bună rasă se găsesc de vênzare în strada Romană Nr. 141.

TIPOGRAFIA THOMA BASILESCU

BUCUREŞTI

111, BULEVARDUL ELISABETA, 111

SPECIALITATE IN LUCRĂRI COMERCIALE

REGISTRE, ADRESE, COMPTURĬ, CIRCULĂRĬ, etc.

ZIARE, REVISTE, AFIŞE, PUBLICAŢIUNI, BROŞURI, INVITAŢIUNI, CĂRŢI DE VIZITĂ

ŞI TOT FELUL DE IMPRIMATE ATINGĂTOARE DE ACEASTA ARTA

SE EFECTUEAZA PROMPT ŞI CU PREŢURI FOARTE MODERATE

VINUL DE QUINIUM LABARRAQUE

aprobat de Academia de Medicină din Paris, este resumatul, condensaţia tutulor principiilor active ale chineĭ. « Câte-va grame de quinium produc acelaşĭ efect ca maĭ multe kilo de chinina. » (ROBIQUET, Profesor al Şcoleĭ de Farmacie din Paris.)

« *După ce am căutat mult timp un tonic puternic, l'am găsit în quiniumul D-tale, pe care'l consider ca reparatorul fără seamăn al constituţiilor sleite.* » (Dr CABARET.)

« **Vinul de Quinium Labarraque** *este complinirea cea maĭ folositóre a chininei în tratarea frigurilor. Efectele sale sunt maĭ cu deosebire notabile în frigurile vechĭ de accese şi'n cahexia palustră.* (BOUCHARDAT, Profesor la Academia.)

Fabr. L. FRERE, 19, Rue Jacob, Paris.
IN TÓTE FARMACIILE

MAGASIN DE CEAI DIN MOSCOVA

S'a mutat din Strada Vămei în Calea Victoriei No. 47
Sub Hotel Oteteleşianu

M. G. Godzelinsky — **K. C.** Popoff

A sosit un mare transport de **samovare** din Tula fabrică **Botaşoff.**

Cu stimă, **F. I. Godzelinsky.**

Dupâ scurtă întrebuinţare devine indispensabil ca PASTĂ de DINŢI.

Frumuseţea Dinţilor { **Noua Crême-Glycerin americană pentru** *Dinţi* aprobată de consiliul sanitar.

KALODONT

de la fabrica F. A. SARG's Sohn & C-nie O. Viena

Furnisorĭ aĭ Curţeĭ I. R.

Se găseşte în Bucureştĭ la toate *Droguerìile, Farmaciile* şi *Magasinurĭ cu Parfumerie,* în Provincie la D-niĭ *R. & Samitca,* la Brăila, D-niĭ *Anton Drummer* şi *I. R. Petalis,* farmaciştĭ la Brăila, la D-niĭ *S. Lebel* Droguerie la Ploeştĭ, la D-nu *Friedrich Paul,* armacist la Giurgiu, la D-nu *Oravetz,* farmacist la Focşanĭ.

Reprosentant şi Depositar pentru România D-nu,

VICTOR KUBESCH, Strada Academieĭ, Nr. 1 Bucureştĭ.

Cereţĭ numaĭ **„Kalodont luĭ Sarg"** *şi feriţi-vĕ de contrafacerĭ.*

ASTHMU şi CATARRHU

Vindecaţi cu

CIGARETELE sau PRAFUL ESPIC

2[f] cutia, în tóte Pharmaciele.

OPPRESSIUNI, TUSSE, INRĂGUŞIRĬ, NEVRALGIE

PARIS se vinde en gros: **J. ESPIC,** 20, Rue Saint-Lazare, 20

Sĕ se ceara această semnătura pe fie care cigareta şi cutia.

Medalia de aur 1888. Exposiţiune universala 1889. Una din cele maĭ marĭ recompense decernate productelor antiasthmatice.

Case de Banĭ

DE LA

Fabrica G. & H. BAUCHE

DIN REIMS (FRANCIA)

Furnisoriĭ Ministerelor de Finance, de Resbel, de Marină şi companielor Căilor ferate din Francia.

Diplome de onoare, *20 medaliĭ de aur* şi de *argint.*

Singura medalie de aur, cea maĭ mare recompensă, la Exposiţiunea din Paris 1891.

CASE DE BANĬ construite din Fer şi Oţel sistem brevetat, oferind absolut siguranţă în contra spargereĭ şi foculuĭ.

—Preţurĭ avantagioase—

Representanţĭ pentru România şi Deposit la

VICTOR KUBESCH, *Bucureştĭ, Strada Academieĭ, 1.*

BIUROUL EXPOZIŢIEI-DEPOZIT DE PROBELE Mărfurilor Rusestĭ

Bucureşti—17, Calea Victoriei, 17—Bucureşti.

Primeşte comande să aducă din Rusia mărfurile următoare

Asfalt de Stzran.
Astralin, uleĭ mineral, pentru lampe.
Aţă de cusut.
Băsmăluţe de gât de tuleĭ de capră din Oremburg.
Brânză de Smolensk.
Caspeine (Vaselină).
Ciaiurĭ.
Ciment-portland din Novorossiĭsk (Caucaz).
Clopoţele şi clopote pentru biserici.
Cuie de potcoave.
Curele vegetale ţesute pentru maşinĭ.
Confiserie de Moscova.
Dantele ruseştĭ numite Espaniole.
Fringhiĭ din Fabrica Novicoff.
Icoane, obiecte şi stofe pentru vesminte bisericeştĭ.
Iconostase-templi.
Incălţăminte de Moscova.
Invelitorĭ (Plapume) de lână.
Lac pentru trăsurĭ şi mobile.
Lac de asfalt.
Lumînărĭ de stearină.
Naftalină în contra moliilor.
Nasturĭ metalicĭ.
Orfevrerii.
Obiecte dif. de stofe impermeabile
Obiecte de lemn sculptat: casete cutiĭ de ceaĭ, etc.
Oleonaft (uleĭ mineral) şi sebonaft pentru unsoarea maşinilor, peĭlor şi armelor.
Oleonid pentru unsoarea maşinilor de cusut şi instrumentelor de fizică.
Oleiurĭ pentru cazane contra arsureĭ.
Obiecte de hârtie comprimată.
Postavurĭ şi flanele.
Parfumerie de St.-Petersburg.
Samovare de Tula.
Sămînţă de in de semănat.
Seŭ mineral pentru unsoarea pielărieĭ.
Sfoară de Trubcevsk.
Săpun Ostrooumof în contra coşilor preparat fără alcali.
Sulfat de sodă.
Terbetină.
Tricoŭ.
Ţigarete higenice.
Usucătorĭ de egrasie (excicator) de Varşovia.
Uleĭ de rapiţă, de in şi de cânepă.
Vasserglas sticlă solubilă.

Vînzările în detaliŭ acestor producţiunĭ se fac numaĭ cu scop d'a le face cunoscute publicului.

Despre mărfurile ruseştĭ a căror probe n'aŭ sosit încă, biuroul va da informaţiunile trebuincioase. După sosirea acestor probe de mărfurĭ biuroul va anunţa publicul prin publicaţiunĭ ulterioare.

Mărfurile comandate, în general, se pot expedia direct din Rusia în Bucureştĭ saŭ în porturile Dunăreĭ ale Românieĭ, Bulgarieĭ şi Serbieĭ.